

AKTUALIOSIOS INFORMACIJOS

NR.

215/472/, II metai

SEEDORF

1946 M.

gruodžio 24., antradienis

This paper is certified by the camp leader to contain only literal translations of extracts of the Allied Press and published under this condition with permission of UNRRA Team 295.

Information about approved activities and camp internal affairs /such as sport-art-and-welfare/ are also permitted.

SAVO BRANGIUS SKAITYTOJUS IR BENDRADARBIUS KALĖDŲ SVENČIŲ PROGA ŠIRDINGAI SVEIKINA

"Aktualiosios Informacijos"

Juozas Mikštas

TREMTINIŲ KALĖDOS

K A L Ė D Ų M A L D A

Prisimena Kalėdų baltas rytas
Toli palikusioj tėvynėj,
Kai snaigės šviesios žemėn krito
Ir skelbė džiugią žinią.

Ir dievino bažnytkaimiai, sodybos
Kalėdų šventą tylą...
Šiandieną ašarom sužibus
Malda į dangų kyla:

-Palaimink, Dieviškasis Kūdikėli,
Tremtinių skurdžią minią! -
Likimas mums vartus užkėlė
Sugrižti į tėvynę.

O veidus gilus rūpesčiai išrašė,
Klajojant svetimoj padangėj.
Atkelk vartus - Tavęs mes prašom -
Į šalį, širdžiai brangią.

Įtužusį, audrojančią pasaulį
Palenk prie savo kojų.
Jam rūstūs debesys uždengia saulę
Ir temdo jo rytojų.

Liūdni susėsime prie Kučių stalo,
O dar liūdnesnės mūsų mintys
Skris tėviškėn ir už Uralo,
Savuosių guost, raminti...

Norės ir širdys, lūkesčių sugeltos,
Prie gimto židinio susilti.
Užmiršus buitį tuščią, šaltą,
Sustiprint silpną viltį.

Palaimink, Dieviškasis Kūdikėli,
Tremtinių skurdžią minią...
Atsiusk mums džiaugsmo spindulėlį,
Išgelbėk mūs tėvynę!

-----ooOoo-----

Tėvynė. Sidabrinės snaigės. Žibanti eglutė. Sienu paklotas ir tradiciniais valgiais apkrautas Kučių stalas tarp savųjų. Tylus džiaugsmas, taika, ramybė. Tai praeities Kalėdos.

Žvarbus Vokiečių jūros vėjas. Prie žemės priploti barakai. Pusalkanis davyns. Skurdus stalas be savųjų, toli nuo širdžiai brangių žmonių. Susikrimtimas, nežinia, ašaros... Stai mūsų Kalėdos nunai...

Tarp tų dviejų sinonimų - ilgi, baisūs metai. Metai pilni klaikių pergyvenimų. Ir kasmet gimdavo Dieviškasis Kūdikėlis, ir kasmet jo angelai skelbdavo džiugią taiką ir ramybę žadančią žinią. Mums-kaip tolimas aidas.

Atejunai pagrobė mūsų laisvę ir gerovę, o mes patysėjome varomi į tolimus rytus,ėjome ir paskutinę kelionę eglėn... Paskuiėjome į vakarus ir dūmais virtę, išrūkome per krematoriumo kaminą. Išjudintame istoriškame vieškelioje negalėjome pasitikti grižtančius "išlaisvintojus". Gyvybės instinkto vedini, kaip bijant paliesti raupsuotojo žaizdą, atšliejome į vakarus. Vėlėjome per bombas ir ugnį. Knisome apkasuose, drebėjome rūsyse. Pasimetė - klykiantys vaikai nuo tėvų, atskyrė - vyrus nuo raudančių žmonių. Bejėgiais virtome į granatų išraustus gatavus kapus. Tankų vikšrai sulygino mūsų lavonus su plento asfaltu. Likusieji badavome, sirgome, be laiko paserome. Mūsų vaikai gimė pakelėse, pašiurėse, kaip kadaisė išganytojas...

O jo angelai šiandieną vėl skelbia taiką ir ramybę geros valios žmonėms.
/keliamo į 2 psl./

TREMTINIŲ KALĖDOS/taša/ Skelbia mums benamiams, beteisiams, dviem raidėm tepažymėtiems.

Skelbia angelai, ir pasauliui, dejuojančiam nevilties buityje ir ieškančiam pasenusių statų griuvėsiuose laimės amuleto, atsparos taško. Kiekvienam yra aišku, kad pasaulis stovi naujos eros įžangoje. Bet ir taip pat daugeliui yra neaišku, ar pergyventos katastrofos pakako tai naujai erai kurti. Nes ieškoma ten, kur nėra laimės ir tiesos, o neieškoma savyje, kur vėl, kaip ir mūsų širdyse, dar trūksta pasirusimajį džiugiai Kalėdų žinią priimti. O juk nedaug realyviai tereikia, kad žmonių širdys sutaptų su angelų minima gera valia, nešančia realią taiką ir ramybę. Tik tuomet ir mums bezarstantiems tėvynės degėsiuose, beatstatantiems griuvėsius ir bepuošiantiems kryžių ties artimojo kapu sugrižtų pasiilgtos žmoniškos Kalėdos.

Jurgis Jankus

NERAMIOS KUČIOS

/Fragmentas iš romano „Žmonės ir Žemė“/

Palengva atėjo Kučios.

Už durų barškėjo indai, šliuksėjo pilstomas vanduo. Tarpais pasigirdavo aukštas traškus motinos balsas, o paskum žemas, nuosaikus, pilnas nerimą keliančios šilumos, dukters atsakymas.

Ir vėl visam name pasidarydavo tylu, lyg giliam kape. Iro tankią užuolaidą buvo matyti kiemas. Apie trobas vaikščiojo Vytautas su tėvu. Jie nešė gyvuliams pašarą, kad per šventes nereikėtų, paskum ėmė mesti į dienadarį tvartuose susikaupusio mėšlo perteklių. Jau buvo gražiai pasnigta, o iš pilko dangaus tebekrito lengvos padrikos sniegės. Vėjo blaškomos jos sklaidėsi po kiemą, draikėsi apie langą ir tyliai, tyliai sėdo ant palangės.

Povilui suspaudė širdį. Kai kiti jo draugai lengva širdim bėgo per sieną, jis negalėjo to padaryti, ir tik laimingą budą išsisukęs arešto, labai slapta atvyko čia, pas Vainiškį. O kai viešai paskelbė, kad jį laiko pabėgusiu į užsienį, kad visą kaltę suverčia ant jo artimųjų, kurių laimei Povilas neturėjo, ir konfiskuoja visą turta, jis visiškai nusiramino. Jis net ėmė galvoti čia pasislėpęs užbaigti pradėtą mokslinį darbą.

Vainiškiose nebuvo nė vieno svetimo žmogaus, ir niekas negalėjo sužinoti, kad čia esama svetimo.

Bet šį kartą neaiškumas suspaudė širdį, ir jis dirbti nebegalėjo.

Pastūmė į šalį knygas ir popierius, pasirėmė alkūne ant stalo ir akimis išklydo pro langą. Jį ėmė nenugalimas noras atsikelti, išeiti į kiemą, paimiti šakę ir padirbėti kartu su Vainiškiais. O paskum sugrižti ir atsisėsti kartu prie stalo. Jis jau buvo bekylas nuo kėdės, bet pamatė iš už daržinės kampo išeinantį kalviniotą vyrą ir vėl atsisėdo. Vyras priėjo prie Vainiškio, valandėlę kalbėjosi, paskum vėl nuėjo į tą pačią pusę, iš kur buvo atėjęs. Pasilikę nesiėmė darbo, bet stovėjo vietoje, o jaunas Vainiškis smaigė šakę žemę, lyg norėtų kailinioto vyro atneštą rūpestį susmaigyti. Paskum senis Vainiškis įsmeigė šakę į mėšlą ir atėjo į trobą, tiesiai pas Povilą.

- Žinai, prieteliau, mano žila galva nebeišneša - Pradėjo įėjęs - Gal ir nieko, bet ką tik buvo patikimas žmogus ir pasakė, kad šianakt reikia laukti kratų. Sako, bolševikai pajuto, jog čia netoli sienos slepiasi daug tokių žmonių, kurie tyko pralįsti į Vokietiją, ir nutarė, kad lengviausia juos būsią sugaudyti Kučių vakarienės metu. Tada, sako, visi iš slėptuvių išlenda ir apie stalą susirenka.

Senis pasakė ir nutilo, tylėjo ir Povilas. Jis negalėjo nei tikėti,

...netikėti. Tuo tarpu atėjo ir Vytas. Jie visi trys ilgai tarėsi, ir vis dėlto nutarė, kad bent šią naktį reikia pasišalinti. Vainiškiai sušalvojo pavėžinti jį iš draudžiamosios zonos, gilyn į Lietuvą, pas savo šeimines.

-O žinot, kokia kvaila mintis man atėjo į galvą. -Keldamasis nuo stalo tarė Povilas. - Diendaržy galima sukrauti dar didesnę mešlo kruvą, o joį įrengti mažytį patogų kambarėlį. Joks bolševikas neužuos, kad vidury pavojus sėdi, - pasakė ir nusijuokė.

Nusijuokė ir visi, o Povilas tuoj ėmė rengtis.

Atėjo vakaras. Žiemvakarių vėjas darėsi astresnis, o sniegas ėmė sukintis tirštesniais debesim.

-Juo geriau, - pasakė Vytas. - Neliks nė rogių vėžių.

Sutemus oras visiškai išsilo. Vėjas švilpė ir vertė sniego sukurius. Plikos jovaro šakos dėjavo ir švilpė.

Vytas pakinkė bėruką. Arklys nusistovėjęs trypė ir šniurpsdamas purtė galvą. Visi tylus išleido juos pro duris. Tėvas dar pridėjo:

-Plentu nevažiuokite. Prie draudžiamosios zonos ribos gali sustabdyti sargybos. Verčiau pasuk per pusyną ir tiesiai per pelkę - jau nebeklins. Tenai sargybos neužklysta.

Vytas tik linktelėjo galva, o Povilas atsisveikino ir palinkėjo smagių kalėdų. Bėris, pajutęs atleistas vadeles, pašoko iš vietos, ir dingo nakties tamsume. Pasilikusiems net šiurpuliai nulėkė per nugarą. Pasirodė lyg vėjas būtų atlėkęs, pakėlęs juos nuo žemės ir nusinešęs.

Visi valandėlę stovėjo akis įbėgę į tamsumą, lyg norėdami pavyti nubėgusių. Staiga priešais iš tamsos išnėrė vyriškis. Nejaukumas visų širdyse dar padidėjo. Senis net ranka numojo - tai švetimasis juos juk turėjo už vartų susitikti. Bet kai vyriškis švystelėjęs pro šalį įbėgo į trobą, jie pazino Vyta.

-Ar užmiršo ką? - paklausė motina.

-Kablįs nuo brankto smunka! - atsakė Vytas, pasigriebė iš priemenės kirvuką ir išbėgo atgal.

Povilas laikė nerimstantį Bėrį, o Vytas sutvarkė branktą, imetė kirvuką ir rogutes ir vėl paleido arkli.

Arklys, pirmą kartą užpakaly pajutęs lengvai slystančias rogutes, nešėsi, kaip vėjas. Tik sniego sukuriiai sukosi aplink ir lipdė akis.

Iš karto važiavo plentu, paskum pasuko į pušyną. Čia vėjas lakstė tik medžių viršūnėmis, kurios skambėjo, kaip ošianti jūra, ir sniegas bėro tiesiai iš viršaus. Nusvirusios šakos, kaip juodos rankos, tarpais brukstelėdavo per galvas. Abu vyrai tylėjo. Pelkės pakrašty Bėris krūptelėjo ir pašoko į šalį.

-Stoj! - pasigirdo iš priekio balsas ir garsiai brakstelėjo šautuvo spyna.

Vytas iš karto norėjo Bėrį dar greičiau paleisti, bet paskum sutampė vadeles ir sustojo vietoje.

-Kur jūs? - paklausė artyn priėjęs sargybinis.

-Kur? Pas mergaites, - smagiai atsakė Vytas.

-Bet sargybinis nesileido į juokus.

-Prašau dokumentus.

Vytas greitai padavė pasą. Jo pasas buvo tvarkoj, su visom draudžiamoj zonų reikalimom antspaudom. Sargybinis pažiūrėjo pasišvietęs lempute, grąžino ir kreipėsi į Povilą.

-O jūsų?

-Mano brolis, - paaiškino Vytas.

-Nesvarbu, prašau dokumentus.

Padavė ir Povilas. Sargybinis apšvietė iš visų pusių, paskum paklausė:

-O kur antspaudos?

-Jis tik šiandien buvo atėjęs į svečius.

-O kur jis gyvena?

-Čia kaime. Už kokių trijų kilometrų.

-Vistiek. Važiuojam pas komandirą.

-Bet mes skubam, - mėgino dar suktis Vytas, - neturime laiko.

-Nieko; naktis ilga. Mergaitės nepabėgs, - nusijuokė rusas. - Sukite atgal.

Vytas dar mėgino kalbėti, bet sargybinis suktelėjo, kad suktusi greičiau ir pasitraukė žingsnį atgal.

-Ka dabar? - Vytas paklausė lietuviškai.

O ką? Važiuojam, gal kaip nors išsisuksiu, - atsakė Povilas. - Juk kelio galas, o naktis tamsi.

-Nekalbėt! - pertraukė sargybinis.

-Jeigu ne dabar tai - amen, - lyg pats sau pasakė Vytas ir ėmė sukti arklių, paskum staiga pasilenkė prie rogučių, zengė žingsnį atgal, pasigirdo duslus tekstelėjimas ir sargybinis tyliai be garsų susmuko ant žemės.

x x x

Vainiškienė su dukterim neskubėdamos rengė stalą. Sieną užtiesė balta staltiese, dėliojo lėkštes ir indus. Tėvas neramiai vaikščiojo iš kampo į kampą. Trumpai išeidavo į kiemą ir ilgai klausydavosi, ar pro vėjo švilpimą nepasigirs duslus bėrio kanopų dundėjimas.

Laikrodžio rodyklė suko ratą po rato. Seniai jau prabėgo įprastasis kučių valgymo metas, bet Vytas nesirodė. Pusę vienuoliktos tyliai pasibeldė į langą, pasirodė sūnaus veidas ir paėmė:

-Tėte, išeik!

Tėvas užsimetė kailinius ir išėjo. Kieme prie rogučių stovėjo Vytas.

-Padėk man, - trumpai pasakė ir pasuko arklių prie tvartų.

-Jei sušalai, eik į vidų, aš vienas nukinkysiu, - pasakė tėvas, bet sūnus tyliai varėsi arklių prie tvartų ir tėvas nusekė paskui.

Abu nukinkė arklių ir įleido. Arklys buvo visas šlapias ir garavo karščiu.

-Smarkiai lėkei, - su priekaištu prašneko tėvas, - jeigu užgeišai, galėjai ir neskubėti. Namai juk nedega.

Bet Vytas paėmė iš pastogės šakės ir vieną padavė tėvui.

-kam? - su nustebimu paklausė tėvas.

-Tu atsimeni, kai Povilas sakė, kad čia mėslo kruvoj niekas jo nerastų. Neras nė šito.

Tai pasakęs parodė į rogutes ir tėvas tik dabar pamatė, kad jose, kažin kas pūpsėjo. Jis nieko neatsakė, bet pajuto nugaroj šaltą šiurpulį ir atvertė snieguoto mėslo šakę.

Abu dirbo sušilę, o sūnus patyliukais pasakojo. Paskum abu išėmė iš rogių sargybinių, įdėjo į mėslo iškastą duobę ir vėl užkasė.

-Jo švenčių rasim kitą vietą. Aš norėjau pamesti jį kur pakelėję, apsukau aplinkui didžiulį ratą, bet niekur geros vietos neradau. Juk kai ras užmuštą, visa apylinkė vietos neturės. Geriau tegu galvoja, kad pabėgo; - užbaigė aiškinti Vytas.

Tėvas pritarė galvos linktelėjimu ir abu sugrįžo į trobą.

-Ar nesulaikė? - paklausė motina, ir jos balsas buvo pilnas nekantraus rūpesčio.

-Ne. Teta siunčia geriausius linkėjimus, - atsakė sūnus, kabindamasis ant vagio palatą.

Motina valandėlę žiūrėjo į vaiką, paskum suktelėjo.

-Bet, vaikuti, tu toks išbalęs. Sakyk, kas atsitiko?

-Sušalau, mamyte, - gyvai atsakė ir pamėgino nusišypsoti, bet lūpos tik persikreipė nemalonia šypsena.

Troboj pasidarė tylu, lyg kartu su Vytu būtų į trobą įėjusi ir mirtis.

Kai susėdo už stalo ir tėvas padalino plotkeles, Vytas paėmė savąją ir vėl greitai padėjo atgal, lyg nuo jos būtų apsvilę pirštai.

Tėvas tai matė. Jis atsiduso, paskum tarė:

-Imk ir laužk ir valgk. Tavo rankos švarios. Juk žmogui ir laisvę ir

gyvybę Dievas davė ir jas gindamas žmogus negali nusikalsti, nors kažin ką padarytų.

Vytas pakėlė akis į tėvą. Jis vis dar tebebuvo išbales. Paskum pažiūrėjo į rankas, lyg norėdamas įsitikinti ar jos tikrai švarios ir atsilaukęs gabalėlių plotkelės, įsidėjo į burną, o motina pažiūrėjo į tėvą, į sūnų ir tyliai persižegnojo.

ŽINIOS IS AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ GYVENIMO.

Kiek yra lietuviškų parapijų mokyklų Amerikoje?

-JAV yra 49 pastovios /pilno 8 metų kurso/lietuviškos parapiinės mokyklos. Jas veda vienuolės seserys. Šalia šių pastovių mokyklų, lietuvaiteš seserys dar aptarnauja 28 kitas lietuviškas parapijas, kur paskirtomis dienomis ir valandomis mokina vaikučius katekizmo, lietuvių kalbos ir t.t.

Kiek lietuviškų katalikiškų parapijų JAV?

-Dabartinių metų visoje šalyje lietuviai išlaiko 125 parapijas. Seniausią jų - Sv. Kazimiero parapija Plymouth, Penn, įsteigta kun. A. Burbos 1889 metais; jauniausia - Sv. Kazimiero parapija, Los Angelles, California, įsteigta pral. J. Macijausko prieš keletą metų.

-Seserų-vienuolių lietuvių moterų vienuolynuose Amerikoje yra 655, neskaitant naujokių ir postulančių.

Kiek yra lietuvių katalikų kunigų JAV?

-Pasakyti kiek iš viso yra lietuviškos kilmės katalikų kunigų Amerikoje ne taip jau lengva ir štai kodėl: 1/Ne visi lietuviai kunigai paskirti dirbti lietuviškose parapijose ar kolonijose, todėl jie neturi progų palaikyti artimesnius ryšius su savo tautiečiais ir dažnai jie nežinomi. 2/Labai didelis skaičius lietuvių kunigų yra įvairiuose vienuolynuose, kur jų gyvenimas yra palyginamai "paslėptas" nuo pasaulio. 3/Daugelis lietuvių kunigų dėl įvairių priežasčių yra pakeitę ar sutrumpinę savo pavardes. Net ir labai atydus studijavimas oficialaus Bažnyčios metraščio, kuriame surašyti visi JAV kunigų sąrašai, negali duoti tikro vaizdo. Kunigų "Vienybės" 1944 m. išleistoje knygoje "Amerikos Lietuvių Katalikų Darbai" randame sąrašą, kurį sudaro maždaug 300 lietuvių kunigų. Pridėjus visus nežinomus Amerikoje gimusius lietuvius kunigus bei vienuolius, šiandieną dirbančius tolimose Misijsose visame pasaulyje, galima manyti, kad šiuo metu yra gal 400 Amerikos lietuvių kunigų.

IS ANAPUS "GELEŽINĖS UŽDANGOS"/-Lenkų laikraščio "Dziennik Zachodni" pranešimu, grįžtančių tėvynėn išvietintųjų lenkų traukinius Dziedziuose /priėmimo stotis Lenkijoje/pirmiausia apgula nuskurę ir išbadėję vakai, prašydami išmaldos, ir spekuliantai, norėdami pasipelnyti iš grįžtančių tautiečių. Grįžusieji, patyrę pirmuosius bado, skurdo ir beviltiškumo išpuščius, laužo galvas, ko reikės nusitverti, kada pasibaigs UNRRAs duotas dviejų mėnesių maisto davinys. Pereinamojoje stovykloje nekūrenti barakai perpildyti, o raštinėje laukia fotografas ir smulki registracija. Karts nuo karto garsiakalbis prabyla, kad kurie ant savo sąžinės jaučia kokią "nuodėmę", geriau tegu nesirodo registracijos biūre. Dažnas grįžusis pagalvoja, ar neverta tuojau palikti stovyklą ir sprukti į "opozicinį" mišką... Tai yra reikšmingos smulkmenos - baigia laikraštis.

-Pagal Maskvos-Varšuvos susitarimą, kai kurias sovietų karines bazines Lenkijoje užima lenkų kariuomenė. Tik nežinia, ar tų sovietų bazių lygulių kariuomenė apleis Lenkiją, ar užims naujas bazines.

-Varšuvos radijo žiniomis, vyriausybės bloko partijos reikalauja, kad santvarkai lojaliems ukininkams Lenkijoje saugumo sumetimais būtų išduoti ginklai, nes "vyrai iš girių" juos terorizuoja ir išreikalauja žymiai didesnes pyliavas, negu iš opozicijai priklausančių ukininkų.

-Šiuo metu jau 6 Mikolajčiko organo "Gazeta Ludowa" redaktoriai laikomi kalėjime.

215/472/, II metai AKTUALIOSIOS INFORMACIJOS 1946.XII.24., psl.6

"GARBE DIEVUI AUKSTYBEJE, O ŽEMEJE RAMYBE GEROS VALIOS ŽMONĖMS!"
/Luk.2,14./

Štai trečios Kalėdų šventės užtinka mus svetimame krašte. Ir vėl atsia naujins skausmas mūsų širdyse prie Kučių stalo. Ne vienas asmuo ir ne viena šeima pajus per Kučių vakarienę tą sunkią tremtinio dalį, kurią atnešė nelemtas karas ne tik mums, bet ir milijonams kitų. Netekimas savos tėvynės, išblaškymas artimųjų, išardymas šeimų ir vis dar neaiškus ir tamsus likimas mūsų ir mūsų tėvynės - tai skaudžios žaizdos, kurias ypač pajusime belaužydami šventas Kučių plotkeles.

Bet argi verta nusiminti? Ne!

Juk ir kentėjimai turi savo prasmę. Po šaltos ir apmirusios žiemos veikiai ateina saule spindintis ir gyvybę nešantis pavasaris. Po tamsios nakties seka šviesą žerianti diena.

Anaįptol, ne visas yra pasaulis tas, kurį mato mūsų akys ir jaučia pojūčiai. Yra dar atgamtinis, dvasinis pasaulis, apie kurį ypač mums kalba Kristaus Užgimimo šventė.

"Ramybė geros valios žmonėms!" - skambėjo angelų giesmė Betlėjuj, o šiandieną skamba visame pasaulyje. Ramybė geros valios žmonėms, nežiūrint, kur jie gyventų ir kokiose sąlygose jie būtų. Tai yra šventa tiesa. Tik gera valia, suderinta su Ižganytojaus paskelbta tvarka neša pasauliui ir visai žmonijai laimę ir džiaugsmą. Trūkumas geros valios žmonėse atnešė vargą ir nelaimes.

Ir šiuo laiku, kada sėsime prie kuklaus Kučių stalo, nepamirškime maldoje aplankyti savo tėvynę ir savo artimuosius.

Kun. J. Ceponis.

All information of general interest is what heard on the wireles from
London BBC.

KALBĖS ANGLIJOS KARALIUS/ Pirmą Kalėdų dieną 15.00-16.15 val.mūsų laiku Londono BBC radijas transliuos specialią kalėdinę iškilmingą programą, kuriai baigiantis kalbės Anglijos karalius ir D.Britanijos imperatorius.

POLINZIAUS KALBA/ Gruodžio 22 d.Vatikane šv.Petro aikštėje Popiežius Pijus XII pasakė viešą kalbą susirinkusiai 250.000 žmonių miniai. Jis nurodė, kad pasaulis nebėgali toliau pasilikti abejingas. Dabar jau atėjęs laikas, kai turi būti aiškiai nusistatyta ar gyventi ir veikti su Kristumi, arba prieš Kristų, su Bažnyčia, ar prieš Bažnyčią. Minia entuziastiškai šaukė: "Su Kristumi!"

BEVINO KALBA/ D.Britanijos užs.reik.ministeris E.Bevin kalbėjo per radiją į tautą. Jis paminėjo faktą, kad taikos sutartyse su 5 valstybėmis pavykę prieiti vienodos nuomonės. Ir sunkiausiu Triesto klausimu buvę susitarta. Triesto laisvas uostas aprūpinsias 70 milijonų žmonių apgyventą erdvę. Dunojus būsiąs sutarptautintas. Dėl pietų Tirolio dar būsia sudaryta sutartis. Bus.Maskvos konferencija būsią nustatyta Vokietijos ateitis, sudarant laikiną centrinę Vokietijos vyriausybę ir nustatant okupacinės kariuomenės skaičių. Su Austrija būsią taip pat Maskvoje sudaryta taikos sutartis. Toliau Bevin palietė D.Britanijos santykius su JAV ir TSRS. D.Britanija nesusidėsianti nė su viena iš šių valstybių, bet griežtai prisilaikysianti JT Chartos, kuri dar nesanti tobula ir būsianti pataisyta. Atrodo, kad bendradarbiavimas tarp trijų didž. valstybių įėjęs į savo pirmąją fazę. Nebūsią karo, jei tik tarp didž. valstybių viešpatausianti harmonija ir susipratimas.

KOKS ORAS BUS PER ŠVENTES?/ Hamburgo meteorologijos stoties pranešimu, Kalėdų švenčių dienomis numatomas atodėkis, o vėliau krituliai, po kurių seks silpni šalčiai, ypač naktimis.

KORĖJA - NAUJO KARO ŽIDINYS?

/Grįžusio iš Tolimųjų Rytų britų generolo įspūdžiai/

Kaip kasdieniniame gyvenime, taip ir politiniame, kiekvieno akys yra nukreiptos į artimesnės aplinkumos dalykus, o ne į tolimesnius. Mes įdomaujamės Europa, sekame joje įvykius, o užmirštame ar nematome kas darosi toliau - Tolimuose Rytuose. Tuo tarpu Tolimieji Rytai pasidarė ištisa kariuomenės stovykla, nes ten susiduria tiesioginiai TSRS ir JAV interesai dėl dominavimo ir hegemonijos pasaulyje. Dabartinė situacija ten štai kaip atrodo. Sovietai užėmė Mongoliją, šiaurės Japonijos salas, pietinę Sachalino dalį ir Madžuriją, iš kurios vėliau išėjo, išvežę visus pramonės įrengimus, bet palikę ten rastus japonų ginklus vietiniams komunistams. Amerikiečiai valdo Japonijos metropoliją ir buv. Japonijos mandatines salas. Kinijoje, Nankine, sovietų ir amerikiečių atstovai bendrai pietauja, o šiaurės ir vakarų Kinijoje kinietis kovoja prieš kinietį, vienas su sovietų duotais japonų ginklais, o antras su amerikiečių patrankomis ir lėktuvais. Naminis karas Kinijoje panašėja į buv. Ispanijos pilietinį karą ir, rytiečių sąlygomis, gali tęstis dešimtmečiais. Tačiau yra kita šalis, kelianti nerimą. Tai - Korėja. Korejiečių kalboje Korėja reiškia "ryto ramumas", tačiau šis pavadinimas dabartinėmis sąlygomis skamba kaip paradoksas.

Dar Jaltos konferencijos metu buvo nutarta duoti Korėjai nepriklausomybę, tačiau 1945 m. sovietai įžygiavo į Korėją iš šiaurės, o amerikiečiai iš pietų. Abi kariuomenės susitiko ir sustojo 38 žeminiame plote. Sovietams pasiūlus, buvo nutarta 5 metus laikyti Korėją okupuota, ligi "padėtis nusiramins ir bus atstatyta demokratija". Buvo nutarta sudaryti sąjunginę kontrolės komisiją /panašiai kaip Berlyne/ iš TSRS, JAV, Kinijos ir D. Britanijos karinių atstovų. Bedirbant bendrą darbą, komisija jokiu būdu negalėjo prieiti vienodos nuomonės dėl demokratijos sąvokos ir susitarti dėl demokratijos įgyvendinimo. Kinijos ir D. Britanijos atstovai, kaip daugiau pašaliniai, turėjo mažiau reikšmės, bet tarp JAV ir TSRS atstovų kilo vis didesnių prarajų. Pagaliau, š. m. gegužės mėn. buvo nutarta išsiskirstyti ir kontrolinės komisijos darbą nutraukti neribotam laikui. Ties 38 žeminiu pločiu nusileido "geležinė uždanga".

Korėjos šiaurėje sovietai laiko 1/4 milijono kariuomenės, įvedė savo "demokratiją" ir suorganizavo jau ir užsienyje gerai pažįstamą policiją mėlyne uniforma. Pietuose yra 40.000 amerikiečių karių. Amerikiečių okupacinei valdžiai tenka nuolat kovoti su iš kažkur atsirandančiais komunistais, kurie organizuoja streikus ir net kelia mažas revoliucijas. "Ryto ramumo" šalis virto rytų neramumų šalimi. Patys korėjiečiai kenčia netik nuo "demokratijos" ir streikų, bet ir ekonominiu atžvilgiu, nes būtiniausių prekių pasikeitimas tarp šiaurės ir pietų sustojo. Vietiniai gyventojai badauja ir skursta. Ši aplinkybė sudaro patogią dirvą revoliuciniam judėjimui, tik ne sovietų srityje.

Tokiu būdu Korėja virto "parako statine" Tolimuose Rytuose. Jos geopolitinė ir strateginė padėtis tarp TSRS ir JAV jūrų bazių yra itin patogi naujiems kivičiams sukelti, juoba, kad tenykštė politinė atmosfera vis tirštėja. Kyla klausimas, ar pavyks partneriams geruoju susitarti dar ligi to laiko, kai dar nebus per vėlu naujo karo liepsnai užgimaužti.

"SCHWARISCHE ZEITUNG" apie deportavimus sovietų srityje rašo: "Tai vyksta nakčia. Tukstančiai žmonių gyvena paralizuojančioje tėvynės netekimo baimėje. Kas išliko gyvas nuo bombų, kas išvengė trėminių, dabar gresiamas deportacijų, atskyrimu nuo savo kalbos ir savo dvasios žmonių. Ką reiškia pažadai sotaus valgio ir darbo pagal profesiją, jei žmogui išplėsiama paskutiniai laisvės likučiai? - Šios išvados vokiečiai priima antraisiais denacifikavimo metais.

BRANGUS TAUTIEČIAI!

Jau trečias kalėdas švenčiame svetimoje žemėje ir nejaukią pastogę. Ir šiais metais per šventes prabėgs pro akis tėviškos vaizdai su jaukia namuose šventiška ir šeimyniška šiluma. Ne vieno akys klaidžios svetimoj aplinkoj, ieškodamos šeimos, artimųjų, savosios gamtos; ausys klausysis tėviškos alitraus skundo.

Bėt skaudi dalia įsmigs į širdį, pridengdama šešėliais šventišką nuotaiką. Kančia kuria džiaugsmą, žadina ateities viltis, stiprina tikėjimą.

Sirdingiausiai sveikindami Kalėdų švenčių proga brangius tautiečius, linkime mintimis susijungti su visais išblaškytaisiais lietuviais, išgyventi mūsų nuskriaustos tautos kančias ir lūkesčius, suprasti ir tinkamai įvertinti mūsų tautos kančias ir kovos prasmę, surasti jaukios kalėdinės nuotaikos ir džiaugsmo.

Jaukių Kalėdų Švenčių!

Taut. Grupės Lyderis ir L.V.G. Komitetas.

Kalėdų Švenčių proga širdingai sveikiname Mokytojų Kursų Direktorių p. P. Butėną ir pedagogų Tarybą.

Mok. Kursų Kursininkai.

PAMALDŲ TVARKA

Rymo katalikams - stovyklos bažnyčioje: kūčių dieną - 24.00 val. Bernėlių šv. Mišios. Kalėdų pirmą dieną - 8.00 val. 8.30 ir 9.30 val. šv. Mišios. 11.00 val. Suma. Antrą Kalėdų dieną - 9.30 šv. Mišios mokiniams, 11.00 Suma.

- Evangelikams liuteronams pamaldos latvių bažnyčioje: Kūčių dieną - 19.15 val. ir Kalėdų pirmą dieną - 9.00 val.

Ambraziejų šeimą liudėsio valandoje, mirus jų brangiai dukrelei, nuosirdžiai užjaučiame.

Taut. Gr. Lyderis L.V.G. Komitetas.

PROGRAMA 1946 M. KALĖDŲ ŠVENČIŲ METU LIETUVIŲ VAIKŲ DIENAI.

S. m. XII. 29 d. 15.00 val. vaikų darželio vaikai parodo: a/ Vaidinimą "Pasaka", b/ eilėraščiai. 15.30 val. pr. mokyklos mokiniai parodo: a/ tautinius šokius, b/ deklamacijos, c/ choras. 16.30 val. gimnazijos mokiniai parodo a/ kiškių šokių, b/ tautinius šokius, c/ choras. Programos pabaiga 17.30 val. Po to ligi 20.00 val. žaidimai. Tėvai kviečiami dalyvauti.

Gruodžio 27 d. 15.00 val. g. gimnazijos patalpose šaukiamas meno tarybos posėdis.

IVAIRIOS POLITINĖS ŽINIŲ/ -Prancūzų laikraštis "La Monde" siūlo anglams bendrai su prancūzais spręsti Vokietijos problemą, nes vakarų Vokietija negalėsianti viena išsimaityti. Gerai, jei Vokietija atgaus savo rytų kraštus, bet jei ne, ji be Prancūzijos pagalbos negalėsianti egzistuoti.

-Indokinijoje anamitai sukilo prieš prancūzų kariuomenę. Sukilėliai padeginėja miestus bei kaimus ir traukiasi į nepereinamus kalnus. Prancūzų vyriausybė pasiuntė į Indokiniją kariuomenės sustiprinimus ten veikiančiam svetimsalių legijonui.

-Savo inspekcinės kelionės metu marš. Montgomery Maltoje pareiškė: "Britų armija turi būti visuomet parengtyje skubiai mobilizacijai įvykdyti. D. Britanija neleis, kad ją kas antrą kartą netikėtai užpultų."

Leidžia Seedorfo L.V.G. komitetas. Redaguoja L. Filipavičius. Išėina kasdien, be šventadienių. Prenumerata mėn. 10 RM. Red. ir adm. adr.: I r. 53 b.